

sig for at fremkalde Latter, naar man hentyder til, at der skulde stilles den Fordring til mig; jeg har ikke med et eneste Ord givet Anledning til en saadan Udtalelse. Og naar den ærede Rigsdagsmand dernæst siger: „Jeg formoder ikke, at den ærede Rigsdagsmand for Nyboder meente, at man skulde luffe Dinene i og blindt springe ud i Fremtiden med sit Nei, overladende til Skjæbnen, hvad der saa vilde komme“, da er der ogsaa der forudsat en Hensynsløshed hos mig, som jeg ikke troer er paa sin rette Plads med Hensyn til mig eller det Parti, hvortil jeg hører. Vi kunne jo vende Sagen om, og accurat sige det Samme om den ærede Rigsdagsmand; vi kunne nemlig sige: „vi formode ikke, at den ærede Rigsdagsmand fra Lolland meente, at man skulde luffe Dinene i og blindt springe ud i Fremtiden med sit Ja“, og saa fremdeles, det kunde jeg accurat sige, og det vilde være accurat lige godt. Det er disse Bemærkninger, jeg i den Henseende har troet at burde gjøre.

Der blev igaar af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te Valgfreds (Steen) holdt et Foredrag, som i mange Henseender var ret interessant og smukt; om jeg hørte ret, erklærede han at ville stige ned til at imødegaae forskjellige Taleres Uttringer. Paa Grund af denne Uttring, og fordi det forekom mig, at den ærede Rigsdagsmand talte i en højere Tone end sædvanligt, saa troede jeg virkelig, at vi vilde faae noget Stort at høre, saameget mere, som jeg i forskjellige Stillinger har havt rig Leilighed til at lære Mandens store Dygtighed at kjende. Jeg blev derfor i høj Grad forbauset, da jeg hørte, hvilke Indvendinger han gjorde; det var saa smaat, saa smaat. Hans Indvendinger gif blandt Andet imod, hvad den ærede Rigsdagsmand for Svendborg 6te Valgfreds (S. A. Hansen) havde anført mod Udkastet; disse hans Indvendinger forekom mig ikke at ramme nogen som helst af Hovedbestemmelserne; det er ganske sandt, at den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgfreds havde lagt Vægt paa de angrebne Udtalelser, det gjør han vel idethale, naar han kommer med sine Indvendinger, men det var sandelig

ingen Hovedvægt, han lagde derpaa; ingenlunde; derimod hørte jeg den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te Valgfreds (Steen) slet ikke med et eneste Ord modsigge den anden ærede nævnte Rigsdagsmands Hovedindvending. Enhver her vil ogsaa mindes, at idet den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te Valgfreds (Steen) gif løs paa den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning), saa var det ingenlunde hans Hovedprincip, han erklærede for forkasteligt, men det var navnlig hans Maade at træde frem paa under Discussionen. Jeg skal ikke indlade mig paa, om det var med Rette. Det var ingenlunde de Meninger, han havde forfægtet. Han yttrede dernæst, at det var en Anmaselse, naar den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds meente at være den Æneste her i Danmark, som forsvarede Kongemagten, men det var ingenlunde de Fremstillinger, han havde givet, som han angreb, og det var heller ikke rimeligt, at selv den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te Valgfreds vilde gjøre det; thi jeg havde ventet, at han, ligesom han ogsaa gjorde, vilde udtale sig meget misbilligende om flere Bestemmelser i det foreliggende Udkast; en af Hovedbestemmelserne, den om Censur, erklærede han ogsaa for en Absurditet. Men hans Mening var, at han selv hverken kunde see eller havde hørt nogen Anden paa vise en anden Vej, ad hvilken der kunde gaaes. Denne Tanke blev ført videre af den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 4de Valgfreds (Kampmann), idet han sammenlignede sig med en Mand, der gif paa en feil Vej, til hvem man siger: Du er paa en urigtig Vej, og som, naar han siger: Ja, viis mig da den rette Vej, og faaer det Svar: Nei, den kan jeg ikke vise Dig, da paastaar: Ja, saa kan Du heller ikke vide, at det er en feil Vej; — det var jo dog allerede i og for sig et temmelig urigtigt Billede. Thi jeg sætter, at Manden skal til Helsingør, og at han gaaer mod Syden, saa kan jeg dog, uden at jeg netop derfor behøver at kjende en bestemt Vej til Helsingør, f. Ex. fra Kjøge, men fordi jeg af ydre Tegn, saasom af Solens Stilling, seer, at han gaaer mod Syd, sige til denne Mand: Det er